

[Statsministeren.]

at det, der særlig haster, er den Kornlov, som jeg ansaa for bortfalden, efter at man pr. 1. Oktober har maattet udstede nye Importtilladelser for Korn, men om dette Forslag til Kornlov, som altsaa har været behandlet i forrige Maaned, var der og er der fremdeles stærkt delte Meninger netop indenfor Landbruget. Og saa i øvrigt, naar det ærede Medlem taler om Landbokommissionens Forslag, som haster, er det netop det ærede Medlem, som ikke vil følge Landbokommissionen; det ærede Medlem har ene taget Afstand fra Kravet om Rentesaenkning, der just er en af Betingelserne fra Landboside for Tilslutningen til de andre Foranstaltninger, om hvilke Landbokommissionen har samlet sig. Det er altsaa virkelig, for at bruge det ærede Medlems egne Ord, det ærede Medlems Mening at sabotere Arbejdet paa det paa-gældende Omraade. Men altsaa: overfor Spørgsmaalet og ogsaa overfor den anmeldte Forespørgsel kan jeg henvise til, hvad her er sagt, og tilføje, at hvis man ønsker hele Landbokommissionens Plan, er der naturligvis intet i Vejen for, at man kan forhandle derom, naar det erkendes, at Arbejdere og andre kriseramte ogsaa skal have Krisehjælp af Staten; uden om dette kan man vist ikke komme! Jeg tror heller ikke, at Rigsdagen vil kunne være bekendt saa rundhaandet at yde Hjælp til een Side af Befolkningen og nægte en rimelig, human Fremgangsmaade overfor den anden.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtrykte Frygt for, at Regeringen skulde være sindet at føre Visnepolitik. Overfor dette kan jeg sige, at det er ganske ubegrundet. Vi ønsker netop Handling mod Krisen i Landbruget, mod Arbejdsløsheden, mod Sammenbrud, der kan befrygtes, og hvis der stod et Parti bag Kravet om Samarbejde, som det ærede Medlem gav Udtryk for, og bag Erkendelsen af, at intet Parti kan holde paa sit eget, som det ærede Medlem Hr. Brorsen udtrykte sig, er der vel dog ogsaa en Vej frem til Forstaaelse og tilstrækkelig omfattende Enighed. Derimod med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti synes der ingen Vej frem, fra den Kant kommer der kun Ord. Efter Valget i November forrige Aar var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saare forhandlingsvillig, i Ord vel at mærke. Da der et Par Maaneder efter skulde handles, trak det ærede Medlem sig tilbage, men efter Valget gav det ærede Medlem i Ord Udtryk for, hvad der i og for sig er rigtigt, nemlig, at Valget,

som han sagde, den 6. September og 16. November betød, at det danske Folk ønskede Samarbejde og Samvirken. Folketingsvalget gav, sagde det ærede Medlem, saaledes ser jeg paa det, Regeringen utvivlsomt Mandat til at fortsætte Ledelsen, netop sigende, at Samarbejde og Samvirke mellem Partierne skal der til. Gerningerne har for længst vist, at disse Ord var tomme, og nu er Ord fra det ærede Medlems Side formentlig spildt, da man ved, at der ingen Handling staar bag ved dem; naar det ærede Medlem nu et Par Omgange har vist i Gerning, at han og hans Parti ikke ønsker at deltage i det positive Arbejde for at hjælpe og genopbygge under de Vanskeligheder, som Krisen medfører, kan saadanne Ord jo ikke længere øve den allerringeste Virkning.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen om, at vi ikke skal ændre vor Mindretalspolitik i Sønderjylland. Vi har haft Ære af den Politik, og det skal ikke være os, der forlader den Vej, som burde følges i alle Grænselands, men jeg er videre enig med det ærede Medlem om, at de, der er Embedsmænd i Sønderjylland eller lever her i Landet som Gæster og har deres Gerning under dansk Lovgivning, skal vise Loyalitet og kan ikke, uden at Indskriden er naturlig, deltage i en Propaganda mod den danske Stat og mod dennes Lovgivning. Det er utvivlsomt rigtigt, at denne Opfattelse anerkendes ogsaa af den tyske Regering, thi den vil selvfølgelig ikke give Gæstfrihed til Folk af anden Nationalitet, uden at disse opfører sig loyalt og korrekt i Tyskland. Men foruden disse Betragtninger om Forholdet i Grænselandet er der ogsaa talt om Grænseflytninger og om Værn for Grænsen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var i Slutningen af sin Tale yderst misfornøjet med, at Socialdemokratiets Ordfører havde sagt, at Grænsen skal værnes; det er ikke Socialdemokratiets Politik, sagde det ærede Medlem, det er konservativ Politik. Ja, det ærede Medlem faar nu undskyldte: Vi er her ogsaa, endnu har det ærede Medlem ikke opnaaet sit Formaål, at faa udryddet Socialdemokratiet. Vi er her, og vi har aldrig lagt Skjul paa, at Grænsen selvfølgelig skal værnes; hvis nogen Ufred maatte opstaa, har vi tilkendegivet, saa maa det Værn bruges, som Landet raader over. Det ærede Medlem ved jo for øvrigt ogsaa særdeles vel, at vi i vort eget Forslag om de militære Forhold just regner med en Vagtstyrke, som netop i ganske særlig Grad er beregnet paa Grænsen, og den skulde naturligvis ikke staa opstillet dernede som Tinsoldater, til Stads,